

La Riera

Revista d'humor i literatura

Redacció i administració A. Guimerà 19

DIRECTOR RAMON FERRER i MONTPLET

Pòrtic

Ha fugit el bon temps, el temps de l'alegria, el temps de la vida... Tot ha pres un caire cadavèric i totes les coses semblen perdudes dintre d'una monotonia aclaparadora.

Ve l'hivern... Els arbres, despullats de verdor, aixequen les branques nues i deformades, com demanant clemència; el cel és constantment gris; les fonts ploren; un vel de tristesa s'escorça entre cel i terra.

L'hivern, però, té també la seva poesia... Quan cau la neu de puresa immaculada feta a boirallons, desprenent-se d'enmig de la grisor, com vol de papallons que es posen sobre les branques dels arbres, sobre les teulades i sobre totes les coses, emblanquant cimes i prats, allavors l'hivern és extremadament poètic

Per exemple: Veure Arbúcies nevat, no resulta atractiu? La vila amagada dintre aquell llençol blanc, apar una verge voltada de fantasia.

La poesia de l'hivern, completament diferent a la de l'estiu, en el seu aspecte és meravellosa

Arbúcies nevat